

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Theologiæ Speculativæ Scholasticis Prælectionibus Et Exercitiis Accommodatæ Libri IV

Haunold, Christoph

Ingolstadii, 1678

XCV. An Conclusio ab Adversario ex suis Thesibus rectè sit deducta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-82733](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-82733)

Thomam ex loco posterius citato P. Haunoldus juxta sententiam Ecclesie Traditioni conformiorem explicat.

CONTROVERSIA XCI.V.

IMPEDIMENTUM VOTI.

An dirimat Matrimonium propter Solennitatem Iure Naturali, vel an Ecclesiastico tantum introductam.

426. **P** Haunoldus lib. 3. Instit. Theolog. n. 319. affirmativam responsionem Juris duntaxat Ecclesiastici, merito securus est expressam declarationem Bonifacii VII. cap. un. de Voto & Voti Redemptione. Cui ipse S. Thomas, qui pluribus annis ante Bonifacium scripsit, & solennitatem professionis Religioſæ q. 53. a. 2. supplementi, desumpti ex 4. dist. 38. q. 1. a. 3. q. 3. in Corp. Juris Divini ac Naturalis esse asseruit, & 2. 2. q. 88. a. 11. etiam à Summo Pont. indispensabilem affirmavit, Viri tantisper prolongata utique subscripsisset; quia textus Pontificis non potest absque maxima violentia, & responsionis ad propositam questionem impertinentia, explicari de solennitate accidentali, cum non de hac, sed de essentiali quaestio fuerit instituta, & consequenter eidem fuerit accommodanda responsio, prout etiam factum esse ex Verbis Capituli est manifestum, quæ ita sonant: [Quod Votum debeat dici solenne, ac ad dirimendum matrimonium efficax, (solennitas autem accidentalis non habet hanc efficaciam) nos consulere voluisti. Nos igitur attendentes, quod Voti solennitas NB. ex sola constitutione Ecclesie est inventa: matrimonij verò Vinculum ab ipso Ecclesie Capite rerum omnium Conditor, ipsum in Paradiso, & in statu Innocentie, instituyente, Unionem, & indissolubilitatem acceperit: præsentis declarandum duximus Oraculo Sanctionis, illud solum Votum debere dici solenne, quantum ad post contractum matrimonium dirimendum, quod solennizatum fuerit per susceptionem S. Ordinis, aut per Professionem expressam, vel tacitam, factam alicui de Religionibus per Sedem Apostolicam approbatis.] Ecce! quaestio proposita ab Episcopo Biterrensi, particula igitur relata ad statum quaestionis, particula Attendentes, quæ denotat attentionem ad solennitatem diremptivam Matrimonij, particula Professionem tacitam, factam scilicet absque solennitate accidentali, aperte denotant Professionem solennem solennitate substantiali; & tamen de hac loquens dicit Pontifex, quod Voti solennitas ex sola constitutione Ecclesie est inventa.

427. **Q**uam Opinionem Pontificij Juris interpretes Omnes sequuntur, inquit Azor lib. 12. cap. 6. nominatim citans Innocentium Hostiensem, Archidiaconum, Joannem Andream, Abbatem, Ancharanum, Cardinalem, Francum, Felinum, & inter Theologos Scotum, Henricum, Paludanum, Cajetanum, Medinam, Angelum, Palacium, Rosellam, & alios. Plures videri possunt apud Sanchez lib. de Matrimonio disp. 25. n. 2. quos ipse sequitur in fine n. 7. & disp. 26. n. 2. quos rursus approbat n. 4. in fine. Vnde quando cap. cum ad Monasterium de statu Monachorum, dicitur: [Abdicatio proprietatis, sicut & custodia Castitatis, ad annexa Regula Monachali, ut adversus eam ne Summus quidem Pontifex possit licentiam indulgere.] passim intelligunt D. D. inquit Vallenſis, Canonista Celeberrimus, ibidem [remanente statu Monachali, seu Religioso, cui repugnat habere aliquid proprium, prout eo nomine significatur Dominium, & usus independens ab arbitrio superioris] Itaque P. Haunoldus rursus laudabiliter, & juxta V. Congregationis nostræ Gen. Decret. 41. Reg. 1. de Solennitate Votorum expressam Constitutionem, (quod Decretum Adversarius in ult. thesi non rectè Canonis nomine allegavit, sicut ex Tridentino; ut rem noto exemplo declarem, non rectè Canonem pro Cap. citaret) Doctrinam Canonicam prætulit doctrinæ Angelici Doctoris, ætate illius posteriorem, alioquin etiam à S. S. Canonum observatissimo Magistro amplexandam.

CONTROVERSIA XCV.

CONCLUSIO.

An hac ab Adversario ex suis Thesis rectè sit deducta.

428. **A**dversarius ita concludit. [Has Theses contra se Haunoldus approbavit eo ipso, quod postquam lib. 3. Theol. specul. n. 113. dixerat: Motiva Credibilitatis non habere meram rationem Autoritatis humane, sed esse revera testificationem & locutionem Divinam: deinde n. 121. hæc subdiderit formalia: Sed quid multis opus est autoritatibus? unus instar omnium sit Angelicus Thomas.] Verum, huic Conclusioni deest præcipua Præmissa, nempe, quod hæc Theses sint Theses & Doctrina Angelici Thomæ: si enim hujus moderatissimum stylum, & modum, plerumque, tacito nomine ac modestissime refutandi Doctores catholicos, nullam acerbam nota-

E e x

605

eos censurâ, attentius spectem, non possum in Adversarij Theſis meum Angelicum Doctorem invenire. Si autem animus ad doctrinam advertam, video quidem, Adversarium totum fuisse in exscribendis textibus Angelici Doctoris, sed applicationem, & explicationem, & subinde etiam relationem, non convenisse cum Doctrina S. Thomæ. Unde potius crediderim à P. Haunoldo, cui novit optime Angelici Magistri stillantem orem à pruina discernere, ac colligere, Adversarij Theſes quoad Modum, & Substantiam merito fuisse improbatas; in quarum ultimâ per Encomium S. Doctori ab Innocentio V. I. iustissime collatum: [quod nunquam, qui Veritatem sententiarum ejus tenuit, inveniat à tramite Veritatis deviâsse, & qui eam impugnavit, semper fuerit de falsitate suspectus.] nec P. Haunoldi, nec Societatis nostræ doctrinas de falsitate Adv. reddit suspectas, quamvis hæc Vocabula singulari characterem notaverit: utpote qui fatetur, Doctrinam S. Thomæ in Theologia Scholastica, tanquam solidiorem, securiorem, magis approbatam, & consensaneam Constitutionibus, sequendam à V. Congreg. Gen. nostris Doctoribus propositam esse.

429. Ipsum tamen testimonium Summi Pontificis in eo sensu accipiendum est, quo S. Hieronymus in Breviario Rom. die 14. Januarij legitur de S. Hilario dixisse. [Multos libros scripsit mirâ eruditione: quos omnes S. Hier. ad Lat. sine ulla erroris suspitione legi posse testatur illis Verbis: Hilarij libros inoffenso decurrat pede:] quo sensu etiam de S. Gregorio Nazian. 9. Maji in eodem Breviario Rom. legimus: [Scripsit autem multa, & soluta Oratione, & Versibus, mirabili pietate, & eloquentiâ: quibus Doctorum hominum, Sanctorumque judicio id affectus est, ut nihil in illis, nisi ex Verâ pietatis, & Catholicæ Religionis regula reperiat, nemo quiquam jure vocare possit in dubium.] Et de eodem S. Gregorio S. Thomas 1. p. q. 61. a. 3. in c. quantumvis ab ejus doctrina ibid. recedens, & sententiæ suæ certitudinem ob ejusdem Autoritatem limitans, ita scripsit. [Quamvis contrarium non sit reputandum erroneum, præcipue propter sententiam S. Greg. Naz. cujus tanta est in Doctrina Christiana autoritas, ut nullus unquam ejus dictis calumniam inferre præsumpserit, sicut nec Athanasij documentis, ut Hier. dicit] Cujusmodi testimoniis cum tam S. Thomas, quam alii Ecclesiæ Doctores, solummodo in Veritatibus Fidei, & bonorum morum, in fidissimos Duces proponantur, in Veritatibus autem Philosophicis, aut Theologicis purè speculativis,

ad mysteria fidei & bonos mores prorsus indifferenter, Summi Pontifices pro pastoralis sollicitudinis curâ nihil definiant, ac decernant, ideo Societas nostra, in secunda Regula Professorum Theologiæ, obligationem sequendi Sententias S. Thomæ his Verbis attemperavit, securâ ab omni suspitione falsitatis: [Sequantur nostri omnino in Scholastica Theologia doctrinam S. Thomæ, cumque ut Doctorem proprium habeant: ponantque in eo omnem operam, ut Auditores erga illum quam optime afficiantur. Non sic tamen S. Thomæ adstricti esse debere intelligantur, ut nullâ prorsus in re ab eo recedere liceat.] Quam regulam exactissime à P. Haunoldo observatam esse; satis ex ipso S. Doctore (quod unice videbam exigi) me ostendisse confido.

430. Adversarium verò miror tandem etiam suas Theſes judicio aliorum submittere hoc Epilogo. [An Theſes præmissæ, in puris, utis Angelici Thomæ Dogmatibus inconcussis, & tutissimis fundatæ, potius, quam Haunoldus, mentem Anquinatis attigerint, aliorum judicio, alienis impressionibus non preoccupato, relinquatur censendum.] Cur enim paulò antè has ipsas suas Theſes, veluti proprias S. Thomæ sententias à P. Haunoldo jam approbatas indubitanter asseveravit? Cur per frequenter in principio, vel in fine Theſium Asperis Censuras sibi ipsi toties Epinicium cecinit? Quomodo denique ex ipsius Theſibus lector sincerum judicium feret, nisi audiat & altera pars? Solam quippe plerumque P. Haunoldi Conclusionem, aut Rationem subinde, quam putaverat se impugnare posse, nudissime retulit: quomodo autem intra Sedecim Folia, integris Voluminibus comprehensa Fundamenta referre, Responsiones reponere, Argumentorum suorum preoccupatas Solutiones stabilire potuisset? Cum mihi bene longo Tractatu opus fuerit, ut ad omnes & singulos Adversarij textus ex S. Thomæ congestos, omnesque ejus propositiones, pauculis foliis conclusas, expeditam Solutionem, & ejusdem ex Angelico Doctore confirmationem, integrè ac fideliter redderem. Quod officium sicut meo plurimum Venerando Magistro, propter innumera beneficia, & Theologicam doctrinam, quadriennali instructione ex ipso haustam, nunquam satis exolvendo, gratitudinis titulo debebam; ita spero, meo in litteraria concertatione Adversario, de cetero autem Colendissimo, & Amantissimo Patri, non Ingratum, imò, ut ipse in fine Praefationis suæ præmonuerat, Exoptatum fore.

Omnia ad Majorem DEI Gloriam.

SYL-